

Sobota 21. januára 2017

Piesne: ES č. 207, 501

Text: Kol 1, 24 – 29

„Teraz radujem sa vo svojich utrpeniach pre vás a na vlastnom tele doplňujem, čo chýbuje zo súženia Kristovho pre Jeho telo, ktorým je Jeho cirkev.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V čase napísania Listu Kolosenským v Rímskej ríši vládol cisár Nero. Práve v tom čase aj apoštol Pavel, ktorému sa pripisuje autorstvo tohto listu, píše z väzenia tento posmeľujúci list. Správu o utrpení nepoukazuje na svoje bolesti, ale na zmysel svojho trápenia, ktorý hľadal a nakoniec aj vierou prijal. Apoštol píše, že sa raduje z vlastného utrpenia. Dokáže sa radovať napriek väzeniu, v ktorom sa nachádzal. Píše: *„Teraz radujem sa vo svojich utrpeniach pre vás a na vlastnom tele doplňujem, čo chýbuje zo súženia Kristovho pre Jeho telo, ktorým je Jeho cirkev.“* Je zvláštne vidieť vo väzení radujúceho sa človeka. Nie je celkom obvyklé stretávať sa na takomto mieste s radosťou, pretože väzenie sa spája s neslobodou a existencia v neslobode nemôže prinášať radosť zo života. A predsa môže. Pán Ježiš Kristus, ktorý si Pavla povolal do svojej služby v cirkvi, kedysi povedal (Mt 5, 11): *„Blahoslavení ste, keď vás pre mňa hanobia a prenasledujú a hovoria o vás všetko zlé...“* Vo väzení môže byť šťastný každý, kto vie, prečo trpí. Môže byť šťastný vo väzení svojho tela, ktoré obetavou službou pre Boha a cirkev chátra a starne. Vo väzení svojho okolia môže byť šťastný aj ten, kto je okolím odvrhnutý, pretože vie, že ho odvrhli tí, ktorým sa zvestuje Kristus volajúci po vnútornej zmene človeka. Vo väzení svojej chudoby môže byť šťastný aj ten, kto rozumie slovám, že si máme zhromažďovať poklady v nebi, a nie na zemi. A rovnako vo väzení celého svojho života môže byť šťastný aj ten, kto nemá nič, a predsa v Kristovi má všetko. Apoštol Pavel bol teda šťastný, blahoslavený, pretože pochopil, prečo ho Kristus vydal do väzenia. Bolo by dobré, keby sme sa podobným väzeniam, koketovaniu s hriechom a so svetom okolo nás nevyhýbali, ale napriek novodobým Nerónom videli zmysel svojho odlúčenia od prejavov vonkajšej radosti a našli v sebe tú skutočnú podstatu radosti, ktorou je služba pre Boha a Jeho cirkev, to je jest – pavlovsky povedané: *Pre vás! Amen.*

Modlitba:

Bože náš, zmiluj sa nad nami, svojimi neužitočnými služobníkmi, a naplň nás novou milosťou, aby sme vedeli, že naša služba nestojí na našich predstavách, ale na Tvojej vôli, ktorá sa napriek našej nedokonalosti ukazuje ako jediná správna pre tento svet, ktorý si stvoril a zo svojej milosti spravuješ až doposiaľ. Prosíme Ťa, Hospodine, použi si nás tak, ako sa ľúbi Tebe, a nie našim predstavám. Daj nám radosť z toho, že Ty sám odplácaš za vernosť a poslušnosť. Nauč nás rozumieť Tvojim zámerom, daj nám ich prijímať v našom živote s pokorou a poslušnosťou, v ktorej chceme slúžiť a Tebe sa oddávať dňom i nocou, až kým si nás nepovoláš pred svoju tvár a povieš: *Dost' máš na mojej milosti, vojdí v radosť svojho Pána. Amen.*

ThDr. PaedDr. Ján Hruška, PhD., zborový farár v CZ ECAV Vyšná Kamenica a senior Košického seniorátu